

Külön-külön jobb gazdasági eredményekkel dolgozik a Fémfeldolgozó és a Finommechanikai Vállalat is

Valamikor, mintegy három éve, a bürokrácia hőskorában „összeházasították” a Szegedi Finommechanikai és a Szegedi Fémfeldolgozó Vállalatot. Összeházasították — pedig azért, mert a mindennáron való ésszerűsítések idején mit sem számított az, hogy nem illettek össze. Az egyik vállalat töltőtollakat, írógépeket és más apróságokat javított, a másik pedig kanalakat, fémtömegcikkelt gyártott — meglehetősen eltérő berendezéssel. Az írógépek kis fogókkal, csavarhúzókkal, a fémfeldolgozó pedig hatalmas présekkel és súlyos szerszámokkal dolgozott. Az egyik csak javított, a másik főként új cikkeket gyártott. De mindegy volt —, egy kosárba került az „órás és a kazánkovács”.

Mondani sem kell, hogy a két szakma között

állandó feszültség

keletkezett. A mechanikusok „überschensch“-nek érezték magukat finom munkájuk miatt — s természetesen ennek kontrája is volt. Állandóan éreztette hatását a bérek közötti különbség is. A legnagyobb baj azonban onnan eredt, hogy a műszaki vezetés sem tudott eleget tenni mindkét részlegnek.

Az áldatlan közösödésből végül kényértörés lett. A bérezési formák kialakításakor a két részleg nem tudott megegyezni, s mindkét fél legnagyobb megelégedésére elvált további útjuk.

Akkor, a különválás után, az „előkelőbb” szakmából néhányan merészen fogadkoztak, s azt állították, hogy a Fémfeldolgozó Vállalat „meghalt”, mert a mechanikai részlegről élt. — és így tovább. (Ez a fogadkozás is emlékeztetett a korábbi villongásokra.) Mindenki kíváncsi lett ezután arra, hogy bevalik-e a jóslás.

Nem vált be! A Fémfeldolgozó is, a Finommechanikai Vállalat is elboldogult külön-külön, s méghozzá meglepően jobb gazdasági eredményekkel. De most vegyük csak az egyiket, —

a Fémfeldolgozót!

A múlt év első három hónapjában a két részleg együttesen 1 millió 416 ezer forintnyi termelési értéket tudott felmutatni, ezzel szemben 1957 azonos időszakában a szóban forgó üzem egymaga megközelítette ezt a szintet — 1 millió 372 ezer forintnyi új értéket állított elő, az ellenforradalmi kártevés, a kezdeti áramkorlátozás és az anyaghiány ellenére. 249 ezer forintot negyedévi jövedelmet ért el, s amellett, hogy valamivel meghaladták a múlt évi termelési szintet, az áprilisra tervezett 26 ezer forint nyereséget jóval maguk mögött hagyták. Ebben az egy hónapban

105 ezer forint nyereségük volt,

tehát több, mint amennyit az egész második negyedévtől reméltek.

Nem csodák révén jutottak eddig. Összintén megmondják, hogy sok félkész áru maradt vissza az ellenforradalom és a rendetlen munka időszakából, s ezek befejezése billentette ilyen kedvezőre a mérleg nyelvét, de ugyanakkor nem mondanak le a további nyereséges termelésről. Mégis, amikor arra tereledik a szó, hogy lesz-e nyereségérsezés az év végén, a határozott igenlés után némi kétségek is előtökölnek.

A mai idők egyik legnagyobb, legégetőbb kérdése kerül szóba itt is:

az anyagellátás.

Ez az egyetlen pont, amin elakadhat a további sikeres munka. Kiutalást nem kapnak — s csak ígéret van, anyag alig-alig. Az első negyedévben 3 tonnás vasanyagigénylésükre csupán 50 kilogrammot kaptak. A múlt hónapban már 300 kilogramm anyaghoz sikerült hozzájutniok — s most, utóbb, nagy bravúrral és fáradsággal a szegedi üzemekből tudtak „összekoldolni” valamicskét. Értik, hogy nehéz ügy az anyagellátás, de nem sokat ér ez a vigasztaló flastrom, mikor látják, hogy az állami vállalat a jól ellátott kisiparosokra szorul. A közelmúltban valóban megesett, hogy a kisiparosok szervezete segítette ki őket.

De van más baj is — s ez már inkább az idegekre hat. Megneveztek a vállalat dolgozóit, hogy „válás” után ismét rá

akarják erőltetni a két részlegre a „házasságot”, pedig egyik sem kívánja.

Az íróasztal mögött

született ötlet szerzői népgazdasági érdekekre apellálnak — de csak úgy általában, a vakvilágban. A gondolat egyik fő istápolója például funkcionálása óta még csak tiszteletét sem tette az üzemben, nemhogy alapos, cél-szerű helyszíni vizsgálatot tartott, vagy tartatott volna. Biztos abban, hogy a népgazdaságnak hasznos lenne az újabb egyesülés? Aligha. A különválás óta mindkét vállalat eredményesebben dolgozott, mint a szerencsétlen társítás idején.

Talán szóhoz jut azért az észszerűség is!...

Lesz elegendő Kossuth-cigaretta

— Még soha annyi Kossuth-cigaretta nem gyártottunk, mint az idén — mondotta Balogh Ferenc, a dohányipari igazgatóság vezetője. Hogy miért nem lehet kapni mégsem Kossuth-cigaretta, annak magyarázata: a lakosság az áremelésről szóló rendelet megjelenése előtt felvásárolta, mert azt hitték, hogy a dohány ára is emelkedni fog. Az áremelésre nem került sor, viszont a Kossuth-cigaretta elfogyott, s még a raktárainkban sincs elegendő készlet. Ezért elrendeltük, hogy ezen a héten az 5 gyár csak Kossuth-cigaretta készítsen. A jövő héten tehát már lesz elegendő belőle.

Az ellenforradalom forgatagában félrevezetett úttörőkről is hallottunk, akik a hazfiságot rosszul értelmezték. Az a tény azonban, hogy a vihar elmúltá után az ország különböző pontjairól összecsendülő egységes akarat — amely szerint úttörők akarnak maradni — mely hűségüket mutatja, fogadalmuk megtartását igazolja. Alkalmuk lett volna hűtlenné válni az úttörőmozgalomhoz, mégsem tették. Úttörőink még a sajtót is felhasználták igazuk kivívásához, — úttörők maradtak. Bátran nézhetnek bárki szemébe, mert hűek maradtak önmagukhoz is.

Az országos úttörőértekezleten Trencsényi-Waldapfel professzor nagyon helyesen a mozgalom jövőjének alapjait parkodott lerakni. Az ifjúsáért a társadalom és a pedagógusok egyaránt felelősek. Meg kell találnunk az úttörőmozgalom helyét társadalmi fejlődésünk új helyzetében. Ott tovább erősödve, szocialista nevelésünk újabb sikeres állomását jelenti.

AZ EDDIGI HIBÁK MEGSZÜNTETÉSÉÉRT

A jelen eredményei, a hibák hosszú sorát is eszünkbe juttatják. Rövid felsorolásuk már azért sem felesleges, mivel felszínen tartásokkal könnyebben elkerülhetjük azokat. Ezek a hibák: az általános iskolások csaknem mindannyian automatikusan váltak úttörőkké. A mozgalom így elvesztette vonzóerejét, erkölcsi súlyát. Az önkéntesség elve sem érvényesült. Hiányzott a szükséges számú képzett úttörővezető. A mozgalom nem vette elégé figyelembe az életkori sajátosságokat, nem a cselekvésen keresztül neveltünk. Gyermekünk politikai szölamokat sajkzó »kis politikuskok« lettek. Az úttörőcsapat iskolájának függvényévé vált. Mozgalmi jellege az iskolaszervezésben feloldódott.

A korábbi úttörőélet közösségi módszertana vérszegény kidolgozásában nem tudta a gyermekmozgalom helyes tészeit szavakba önteni, és gyakorlati útmutatásokkal értékesíteni. Tekintettel arra, hogy ezt a cikket főképp pedagógus kartársainknak is írtam, iparkodom azt is ismertetni, hogy a mozgalom milyen legyen.

A SZOCIALISTA TÁRSADALMI REND GYERMEKMOZGALMA

Minden félreértés elkerülése végett leszögezem, hogy szocializmust építő hazánk számára, szocialista dolgozókat akarunk nevelni. Az iskolai úttörőcsapat szervezésénél meg kell a tanulóknak mondani, hogy az úttörő-

Új eszperantó szerv alakult Csongrád megyében Dél-Magyarországi Eszperantó Találkozózt rendeznek Szegeden

Az Országos Eszperantó Tanács Elnöksége májusi ülésén határozatot hozott a közvetlen irányítása alá tartozó Csongrád megyei bizottság megszervezéséről. Az irányító szerv elnökéül megválasztották Tombác Imrét, a szegedi városi tanács v. b. elnökét, titkárául pedig Farkas Ernőt, szegedi középiskolai tanárt választották meg. Az OET Csongrád megyei bizottsága most tartotta meg első ülését, amelyen egyelőre a következő reszortfelelősöket jelölte ki: kulturális felelős Makórol Molnár K. Lajos középiskolai tanár, ifjúsági titkár Dani Erzsébet hódmezővásárhelyi középiskolai tanuló, gazdasági felelős Szegedről: dr. Lukács Gyula. Az ülés fontos ügyben döntött a bizottság: elfogadta az OET felkérését, hogy Szegeden rendezzék meg a VI. Dél-Magyarországi Eszperantó Találkozózt június 29—30-án. Az idő rövidségére való tekintettel felkérték, és kijelölték a találkozót rendező bizottságát is.

Új közfelfolyók Pelőfitelepen

Június 31-ig igen sok közfelfolyót létesítenek a II. kerületben. Pelőfitelepen például a 9, 12, 15, 17, 34 és 48-as utcánál; a Nádas utca és Makkoserdő sor sarkán; Bártfai és Máramaros utca sarkán szintén egy-egy kifolyó készül el a fenti határidő szerint. Az érintett utcák lakói igen példamutató vállalatot tettek: társadalmi munkában ásák a szükséges árkokat, és vállalták a vezetékek földdel való betakarását is.

A börtönből az osztályvezetői székbe?

A Szegedi Országos Börtön teglái számoltatta jó három esztendőn keresztül Danner Mihály, az Ujszegedi Kender-Lenszöví Vállalat volt osztályvezetője. Számoltatta pedig azért, mert társadalmi tulajdon ellen elkövetett lopás és csalás bűntétele miatt a bíróság négy és fél évi börtönre „érdemesítette”. A büntetés egynegyedét később elengedték neki, de nem a legjobbkor szabadult. Eppen a zavaros napokban vetette le „egyenruháját”, s bevonult régi munkahelyére.

Váratlan volt a fogadtatás. A munkástanács hihetetlen nagy ovációban részesítette, mint valami nemzeti hőst, és rehabilitálta, — azonnal visszahelyezte osztályvezetői funkciójába.

Ha furesán hangzik is, a munkástanács erőnné avatta a bűnt, hössé a csaló tolvajt, és elégtelt adott Dannernek. Furesább azonban ennél is, hogy Danner egészen tegnapig ülhetett az osztályvezetői székben. Az ünnepélyes beiktatás

után ugyan még akadt némi dolga a börtönnel, tekintve, hogy egy időre vissza kellett mennie, de ezután is, mintha mi sem történt volna, nyugodtan egzsizált.

Hosszú figyelmenlenség után azonban végre megtörtént a volt „forradalmi munkástanács” rehabilitáló gesztusának felülvizsgálása, s megszületett a döntés, miszerint ilyen fontos és teljes becsületességet követelő beosztást mégsem tölthet be a hössé avatott Danner. Dolgozon, mert nálunk becsületes munkából kell mindenkinek megélnie, de ne essen újabb kísértésbe! Az osztályvezetői funkció sok esetben alkalmat ad ilyesmire.

S még annyit: ha Királyházinak meg Patainak tetszett is a „dörzsölt”, börtönviselt Danner, az egyszerű emberek igazságérzetét mélyen megsértette az, hogy a börtönből ismét az osztályvezetői székbe emelték.

Persze, akkor kultusza volt ennek!...

Újabb hatvanhat kiskorú jött haza Jugoszláviából

A külföldre szökött magyarok ügyében hozott kormányrendelet értelmében a fiatalok (18 évig) — március 31-e után is — bármikor visszatérhetnek hazánkba.

Sok magyar fiatal él ezzel az amnesztia-rendelettel. Május 14-én, kedden délben 66, 14—18 év közötti magyar fiatal adtak át a jugoszláv hatóságok a röszkei határállomáson. A fiatalok

részben szüleik, részben saját kérésükre tértek vissza hazánkba. A fiatalok zöme fiú. Szegedi nincs közöttük, egy röszkei fiatalember jött haza a csoportal.

Szegeden orvosi vizsga után — nincs közöttük beteg — bőseges vacsorát, útiköltséget kaptak, s az esti órákban hazautaztak szüleikhez.

ruma legyen. Nagyon vigyázzunk, hogy nevelő és szervező munkánkban nehegy visszaessünk a múlt hibáiba. Igaza volt Köböl elvtársnak, amikor az országos értekezleten kijelentette, hogy mozgalmunkban a szektásságot nem a részvevők száma dönti el.

Most, a mozgalom újjászervezésénél (az ideai tanévben), nagyobb követelmények adásával (tanulmányi, magaviseleti, közösségi munka) próbáljunk olyan erjesztő csoportot elérni, amelyik a mozgalom elképzeléseit, feladatait — a múlttól eltérően — majd biztosítani tudja. A későbbi felvételnél számba jöhető jelentkezőket nem utasítjuk el, hanem érdemességük bizonyítására, fokozottabb munkára serkentjük őket, a távolabbi felvétel kitálasba helyezve. Természetesen tömegmozgalmat akarunk, de a múlt hibái nélkül.

A HELYESEN ÉRTELMEZETT TÖMEGMOZGALOM

Ebben az iskolai évben iparkodjunk középiskolás volt növendékeinket, KISZ-tagokat csapatunkhoz bevonni. Így szeptemberben megfelelő vezetők mellett, nyugodtan engedhetjük — az önkéntesség szigorú megtartásával — a csapat létszámát emelkedni. Ez a tanév tehát inkább a megalapozás, az előkészítés időszaka legyen. Az úttörő csapatok létszáma a következő iskolai évben, előreláthatólag is iskola létszámának 30—60 százaléka között fog mozogni. Ezt sok, általunk már ismert tényező befolyásolhatja. Természetesen helytelen lenne a fejlődést százalékhoz, vagy számokhoz kötni. Iparkodnunk kell, hogy széles tömegmozgalmommá legyünk. Az egészséges fejlődési folyamat viszont azt kívánja, hogy ezt ne máról-holnapra, hanem hosszabb idő alatt érjük el.

Amikor tömegmozgalomról beszélünk, nem azt értjük, hogy az iskolás tanulók egész tömege legyen benne. A lényeges az, hogy az iskola létszámához egészséges mennyiségben viszonyuló úttörőcsapat, nevelő, irányító hatása a tanulók egész tömegét befolyásolja. A tömegmozgalom kifejezés tehát ne számokat, hanem lemérhető, döntő hatást jelentsen.

A mozgalom iránt megnyilvánuló jelek (nevelők, szülők, hivatalos és nem hivatalos fórumok részéről) többé-kevésbé pozitív vonást mutatnak. Nevelőink hűségre a dolgozók társadalmához úttörő mozgalomunk egészséges fejlődését nagymértékben elősegíti. A bízalom javyében kérem ezt a támogatást és közjövőben segítő szándékú pedagógusainkat.

Kovács Alajos, városi úttörő elnök

Egy kikapós asszony áldozata...

Öt évi börtönre ítélték a mihályteleki feleséggyilkos vasutast

Kovács Illés 48 éves vasutas, háromgyermekes apa, mihályteleki lakos fölött házastársra ellen erős felindulásban elkövetett emberölés bűntettében ítélték tegnap, szerdán a megyei bíróság dr. Felföldi tanácsa. Kovács Illés hosszan tartó valomásában a bíróság előtt ismertette felzaklatott családi életét, amelyet több éven át állandó feszültségben tartott felesége, züllött erkölcsi magatartásával. Kovács Illés bűnügyében a kihallgatott 12 tanú kijelentései is alátámasztották a vádlott ilyen értelmű vallomását, s az ügyben a legjobban »érdemelt« tanú, Kiss József is beismerte, hogy a vádlott feleségével hosszabb idő óta viszonyt tartott fenn.

Március 9-ének éjszakáján Kovács Illés megleste Kiss Józsefet, amint az a vádlott különöli feleségének lakására tartott. Kovács Illés ké-

sőbb baltával rájuk törte az ajtót, de ezt megelőzően is hívta haza feleségét, hogy nevelje tovább három gyermeküket. Kovács Illésné nekigrott férjének, hogy ezzel elterelje az ágy alá bujtatott Kiss Józsefőrl a felindult idegzetű férj figyelmét. Kovács Illés dulakodás közben a fejével többször rásújtott felesége fejére. Az aszesszony percek alatt meghalt, Kovács Illés pedig azonnal jelentkezett a rendőrségen.

Kovács Illés bűnügyében a házastárs ellen erős felindulásban elkövetett emberölés bűntettében hozott ítéletet a megyei bíróság. Figyelembe véve az összes fennálló enyhítő körülményeket, Kovács Józsefet 5 évi börtönre és jogainak gyakorlásától 5 évig tartó eltiltásra ítélte. Az ügyész, a védelem és a vádlott három-napi határidőt kért a fellebbezés megtételére.